

[Finansministeren.]

muligt fornylig at nedsætte Benzinprisen fra 1 Kr. pr. Liter til 70 Øre. Saafremt Markedsforholdene for Importen af Benzin gør det muligt, vil man naturligvis i den kommende Tid kunne gennemføre yderligere Prisnedsættelse, men herom kan ikke siges noget bestemt i Dag.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver videre Ordet til den højtærede Justitsminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg har herved den Ære for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 260 af 1. Juni 1945 om Tillæg til Lov om Rettens Pleje vedrørende Behandling af Sager angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed m. v.*

Da Loven angaaende Forræderisager i Sommeren 1945 kort efter Kapitulationen blev fremsat og vedtaget i Rigsdagen, var der god Motivering for, at det i de Ændringer, der samtidig vedtoges i Lov om Rettens Pleje angaaende Behandling af disse Sager, fastsattes, at naar der foreligger skellig Grund til at antage, at en Person har gjort sig skyldig i en af de i Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov omhandlede Forbrydelser, vil han være at fængsle, indtil Sagen er endeligt afgjort. De Sager, man skulde til at behandle, var af helt ny Karakter; man kunde ikke overse, i hvilken Grad de forskellige Forhold greb ind i hinanden, og hvor stor Betydning det derfor maatte have at holde forskellige Personer fængslet, for at de ikke ved Løsladelsen skulde komme i Forbindelse med Lovovertrædere af samme Kategori. Der var ogsaa dengang Hensyn at tage til Statens Sikkerhed, Hensyn, der gjorde, at det kunde være nødvendigt at holde den sigtede fængslet, til Afgørelse forelaa, hvorhos man jo heller ikke maa overse, at det dengang ogsaa kunde formodes, at have sin Betydning at sikre de paagældende imod Overgreb.

Efter at man imidlertid nu er kommet ind i roligere Forhold, og efter at man er

kommet et godt Stykke frem med Undersøgelserne, saaledes at man kan overse Arten og Omfanget af en Række af de mindre Forbrydelser, og saaledes at man i mange Tilfælde kun har tilbage at afgøre, om Tiltale skal besluttes eller ej, og kun har selve Domstolens Behandling af Sagen tilbage — efter at man er kommet saa langt, synes der ingen politimæssige Betæneligheder at være ved at løslade nogle af de Arrestanter, der falder ind under Kategorien: mindre farlige sigtede, og for at gøre dette taler to Hovedhensyn. For det første dette — og det er et meget stærkt Argument —, at vore Fængsler i Øjeblikket er stærkt overfyldte, saa stærkt, at vore Fængselsmyndigheder anser det for i allerhøjeste Grad nødvendigt at faa Fængslerne aflastet for de Arrestanter, som det kan forsvares midlertidigt at løslade.

Uden at komme ind paa Enkeltheder angaaende dette Spørgsmaal, idet jeg mener, at der rettest kan gøres Rede for dem i det Udvalg, som jeg gaar ud fra vil blive nedsat til Behandling af dette Lovforslag, skal jeg blot her ved denne Lejlighed nævne, at der den 24. November hensad 10 846 politisk fængslede Fanger, deraf i Varetægt 9 579. Ved Siden deraf sidder i øvrigt i vore Fængsler til Afsoning af Straf for almindelige borgerlige Forbrydelser og som Varetægtsfanger, sigtede for de samme Forbrydelser, henholdsvis 4 237 og 1 845. I alt har vi saaledes i Øjeblikket ca. 17 000 hensiddende i Fængslerne. Da vore Fængsler i Dag kun er beregnet til en Belastning af ca. 5 000 Fanger, vil enhver sikkert kunne forstaa, at Forholdene i Fængslerne er meget vanskelige; endnu vanskeligere vil de blive, naar Kulden sætter ind, og Fængselsautoriteterne har over for mig peget paa, at man da befrygter, at Forholdene nemt kan blive katastrofale.

Det andet Hensyn, som jeg mener taler for saaledes efterhaanden at løslade nogle af de arresterede, nemlig dem, hvis Sager i det væsentlige er færdigbehandlet fra Politiets Side, er, at man derved — og det tillægger jeg meget stor Vægt — bliver i Stand til hurtigere at fremme de mere alvorlige Sager paa Bekostning af disse mindre graverende, idet man udsætter den endelige Behandling af Tiltalspørgsmaalet og Domsbehandlingen i de paagældende Sager, hvil-